

פלטפורמא
מאלימות צאנזורה

התיאטרון של תל אביב, זנכה פרס ישראל

הקאמרי

SHAI_HAYOUN
צילום: נביראל מודליה

בעיני שלי

מאת: קרן כהן
בימוי ותנועה: דנה דבורין

תיאטרון חברתי
בקאמרי

בעינינו שלי

הצגה ראשונה 19.7.2021
משך ההצגה שעה ו-15 דקות ללא הפסקה

בסיום ההצגה יתקיים שיח עם היוצרות
והמשתתפות מתיאטרון "פלטפורמא"

תודות: תודה מייוחדת לשותפינו היקרים למסע: מיכל ויובל רכבי, קרן אריה יהודה, רן גואטה, חביבה הדר, גלעד קמחי, עמית אפטה, גור קורן, חיים סלע, רונית עפרון. חברי הוועד המנהל פלטפורמא: חגית אורן ישראלי, שני זילברשטיין, אורית רבינוביץ, מאיה גרוסמן ורונית עפרת.
צוות המורים: לי נחת שלום, דליה שימקו, קטי טריפונוב, יעל גולדברג, רביד סביל עובדת סוציאלית: מור הרפז. מנהלת קשרי קהילה: ליסה בן-נון.
משתתפות המודל - המחזור השני, צוות התיאטרון, מתנדבים, תורמים ותומכים. תיאטרון הקאמרי וכל צוות העובדים.

נטע פלוטניק, יסמין סידו, שהם שיינר, שריטה מיה ממרוט, כינרת לימוני, מיכל אלדר, נעמה שטריט, דויד בילנקה

מאת קרן כהן בימוי ותנועה: דנה דבורין

מוסיקה נדב ברנע
עיצוב תפאורה שני טור
עיצוב תלבושות שירה וויז
עיצוב תאורה זיו וולושין
דרמטורגיה אבי גיבסון בר-אל
ליווי אמנותי מוריה זרחיה
מדריכה חברתית הילה צארום
עוזרת לבימאית הילה כהן
מפיקה גיני זורין

שחקני הקאמרי
דויד בילנקה
כנרת לימוני
נטע פלוטניק
נעמה שטריט
שהם שיינר

שחקניות פלטפורמא
יסמין סידו
מיכל אלדר
שריטה מיה ממרוט

צוות תפעול במה בהצגה זו:
מנהלות הצגה הילה כהן/שרה לבקוביץ'
אפשטיין
מנהל במה שחר מלינה
מפעיל תאורה אלי חדידה
מפעיל סאונד אלון ברקוביץ'
מלבישה ואביזרים קמפלר אורית
איפור כל המחלקה

מחלקת הייצור להצגה זו:
מנהל ייצור אמיר עבודי
תלבושות ומתפרה הדס אבנרי מנהלת, אביב רון, סבטלנה גוסייב
עיצוב אבזרים אורלי שנברגר מנהלת,
טל וייס, שרי גוליאט, רועי עקאב, רוני שימרון, נועה דותן
מחלקת איפור ופאות מלני קפלן מנהלת
ומעצבת פאות
תפירת פאות נטשה אוסמולבסקי, טניה רוזנשטיין, אירנה סגל
איפור מיכל שביט, לרה גולומב, מרינה נודל
בניית התפאורה דודי בית מלאכה

עריכת התכניה יורם אמיר
עיצוב התכניה סטודיו שי חיון
עורכת לשונית הגר רענן
צילום השער גבריאל בהרליה
צילום ההצגה יפעת גבאי

על המחזה

"בעיניים שלי" היא יצירת תיאטרון אמיצה ונוגעת ללב, שמביאה לקדמת הבמה את מה שבדרך כלל נוהגים להסתיר מעינינו. ההצגה מבוססת על עדויות אישיות, כתובה בחלקה כתמליל דוקומנטרי ומציגה את סיפורן האמיתי של יסמין, מיכל ושריתה. שלוש נשים, משלושה אזורים שונים בארץ וטראומה אחת שהובילה למהלך חיים דרמטי. מיכל, נערה צעירה ממשפחה חרדית, שנפגעת ממי שאמור לשמור ולהגן אליה. שריתה, תלמידת כיתה י"ב מצטיינת, שהרצון שלה לעזור ולהציל את העולם נגדע בתקיפה חסרת רחמים שמתרחשת בין כתלי הכיתה. ויסמין, שהאלימות וחוסר השייכות היו מנת חלקה מהרגע שהיא שנולדה.

ההצגה מאפשרת לקהל הזדמנות נדירה לחשיפה לרבדים הכי עמוקים של נשים שחו אלימות, להציץ לעולמות של סוד והשתקה, לאטימות של הממסד, פוסט טראומה, אשמה, בושה, פחד, הפרעות אכילה, סיוטים בלילות, פלאשבקים, שכחה וזיכרון, כאב וריפוי, אין אונים וביטחון, אבדון ולידה מחדש.

שמונה שחקנים ושחקניות נוטלים חלק פעיל בכל אחד מהסיפורים, והופכים את הדרמה האישית של שלוש נשים לזעקה של כולנו.

יש תפקידים של טובים ויש את הרעים, יש פוגעים אבל יש הרבה יותר נפגעים. מי אנחנו? אנחנו החברה שרואה אבל מעמידה פנים שלא, החברה ששומעת אבל לא מקשיבה, שיודעת אבל לא עושה שום דבר. מבקרת, מתעלמת, משתיקה, מדכאת, מערערת.

כולנו שופטים אחד את השני, משווים למי קרה דבר יותר נורא ומי יותר סובל. אנחנו בעיקר לא מאמינים למה שאנחנו שומעים.

אנחנו מכאיבים לא פחות מהטראומה עצמה. אנחנו החברה.

אנחנו חלק מהאלימות, אבל אנחנו יכולים להיות גם חלק מהריפוי. אנחנו הבעיה ואנחנו גם הפתרון, לכולנו יש חלק בסיפור. איזה סיפור? הסיפור של יסמין, הסיפור של מיכל והסיפור של שריתה. שלוש נשים עם סיפור שיכול היה לקרות לכל אחת, אבל זה הסיפור שלהן."

(מתוך המחזה)

מאלימות לאמנות

מודל "פלטפורמא" הוא ייחודי, וראשון מסוגו בארץ, ופועל בכמה מסלולים:

1. הכשרה מקצועית בתפעול תיאטרון: מסלול לימודים של שנה, הכולל עבודה מאחורי הקלעים בתיאטרון, במקצועות הבמה השונים, בכדי לאפשר לנשים להשתלב בפועל במעגל תעסוקתי. (תחומים: הפקה, ע. במאים, תלבושות, איפור, סאונד, ניהול הצגה וכדומה)
 2. הפקת הצגות מקור עם אג'נדה חברתית, בשיתוף עם תיאטרון רפרטוארי מוביל: כתיבת מחזה בעל ערך חברתי, הנכתב מתוך סיפורים אישיים. המחזה יעסוק ויציב במרכז הבמה בעיה חברתית רחבה הקשורה באלימות נגד נשים. בהצגות משחקים שחקנים מקצועיים.
 3. סטאז' בשכר: תפעול החזרות וההצגות מאחורי הקלעים נעשה על ידי משתתפות מיזם "פלטפורמא". כל משתתפת מקבלת תפקיד תפעולי בהפקה. העמותה מממנת את שכרן לכל תקופת החזרות. בכך "פלטפורמא" מאפשרת להן להתנסות וליישם את מה שלמדו בתקופת ההכשרה, וליצור ניסיון תעסוקתי שישרת אותן בהמשך דרכן.
 4. הפקת הצגות תיאטרון-עדות והרצאות על בסיס סיפור אישי: יצירה, הפקה ובימוי המתבססים על סיפורים אישיים של משתתפות "פלטפורמא", והכנה לשיח אינטראקטיבי בפורומים רחבים לבני נוער ומבוגרים. מטרת המיזם היא להרחיב את מעגל המודעות החברתית ברחבי הארץ, וגם לספק מנוע תעסוקתי נוסף למשתתפות המיזם.
- את המיזם מלוות, באופן צמוד, עובדת סוציאלית ומדריכה חברתית, כחלק בלתי נפרד מהההליך.

תיאטרון "פלטפורמא"

מודל חדשני לקידום נשים נפגעות אלימות. זהו תיאטרון אקטיביסטי, ראשון מסוגו בישראל ובעולם, המוביל שינוי חברתי לקידום נשים נפגעות אלימות באמצעות הכשרה מקצועית, שילוב תעסוקתי ויצירת הד חברתי. העמותה הוקמה בשנת 2015, על ידי קרן כהן ודנה דבורין, במטרה ליצור תשתית חברתית, אמנותית וכלכלית למשך שנים רבות. תיאטרון "פלטפורמא" מוביל לשינוי - מחוויה של אלימות לחוויה של אמנות - ויוצר ערך תרופי רב. עיקר עיסוקו של "פלטפורמא" הוא לחזק נשים שנפגעו בילדותן או בבגרותן, לאפשר להן להיות עצמאיות מנטלית וכלכלית, להפוך מנחמכות לתומכות ולכוון אותן להצלחה. כיום, רובן עובדות בתחום ההפקה, בתיאטרונים הרפרטואריים וכדומה. חלקן מופיעות בכל הארץ עם תיאטרון "פלטפורמא", מהוות שגרירות לנשים אחרות ומשמיעות קול לשינוי חברתי בנושאי אלימות.

"אנחנו נשים, יוצרות, חולמות, מגשימות ואנחנו מתרגשות להציג את תיאטרון 'פלטפורמא' מודל ייחודי שהגינו, יזמנו וייסדנו. הרעיון התבשל מתוך ניסיון מקצועי ואמנותי של כל אחת מאתנו ושתינו יחד. הרעיון בער והדליק בנו אש, מתוכה נולד הרצון לעשות את מה שהלב שלנו רוצה: שילוב בין אמנות ואקטיביזם חברתי, ליצור משהו שאף אחד לא עשה לפנינו, להמציא את עצמנו מחדש ולתת פתח של אור לנשים לוחמות, דווקא במקומות שראו רק חושך. זו זכות ענקית לנו להוביל מיזם אמנותי חברתי בעל ערך שכזה. במחזור הראשון חלמנו והגשמנו את החזון יחד עם התיאטרון הלאומי הבימה. במחזור ההכשרה השני המשכנו ליצור, להתבטא ולהשפיע דרך האמנות שלנו בתיאטרון הקאמרי, ופנינו כעת אל מחזור ההכשרה השלישי. ככה, אט-אט, נגיע לקהלי יעד רבים ככל האפשר". (קרן כהן ודנה דבורין)

על תיאטרון "פלטפורמא"

קרן נהן מחזאית

"תיאטרון העדות נוצר מתוך הסיפורים האישיים של השחקניות, שמעלות על הבמה הצגה עשויה ומהודקת שיש מאחוריה מסע רגשי עמוק, מחזק, מרגש, מטלטל, מעורר... תיאטרון עם משמעות לחיים"

איך נולד מחזה תיאטרון־עדות ב"פלטפורמא"? בעיניי, זה קורה כבר בתחילת מחזור ההכשרה המקצועית. כל אחת מהמשתתפות מביאה מעולמה וניסיון חייה האישיים לתוך חדר החזרות, במילים וללא מילים. המרקם האנושי של המשתתפות בקבוצה מתחיל להתוות את הדרך בכל שיעור ושיעור. אני מלמדת את שיעור הכתיבה בתהליך ההכשרה, ובו אני עובדת עם הבנות כקבוצה, אבל מתקדמת עם כל אחת ואחת לפי הקצב, הבשלות והיכולות שלה. תרגילי הכתיבה בשיעור עצמו, הטקסטים שהן מכינות משבוע לשבוע וההקראה של הטקסטים בקול רם לאוזני ועיני כולן – הם רגעים מכוננים. האפקט שנוצר אצלן הוא "זיקוקים" של פראי תובנות, חשיפות ראשונות, שלל רגשות משנחשפים כל הפצעים, הכאבים והסודות.

העבודה המשותפת שלי עם דנה היא בכל הרבדים. אנחנו יוצרות שותפות. אני מובילה את כתיבת המחזה ודנה מובילה את בימוי ההצגה, אך אנו שותפות לכל ההחלטות שכרוכות לטובת ההפקה. בשלב מתקדם בהכשרה אנו מחלקות את הקבוצה על פי מסלולי ההתמחות לסטאז'. דנה ואני מתייעצות בשאר המורות והצוות הטיפולי, ומלהקות את הנשים שמתאימות לעלות על הבמה גם מבחינת היכולת הנפשית שלהן להכיל את התהליך המטלטל, מבחינת יכולות המשחק והעמידה על במה, מידת מחויבות גבוהה וכמובן – גם מבחינת סיפור שחייב לצאת החוצה.

בהמשך, אני מתכנסת עם קבוצה ממוקדת של חמש או שש נשים, ואנחנו צוללות פנימה, כל אחת אל הסיפור שלה והקונפליקט המרכזי בחייה. אני מתחילה לזהות את הקול המשותף שעולה מהסיפורים שלהן, ובונה מהלך משותף לכלל הקבוצה. הסיפורים שלהן מטעינים את העולם האסוציאטיבי שלי. אני מתפתחת בשיעורים יחד איתן, ובוחרת נושא שעולה ומאחד בתוכו את כל העולמות שלהן לסיפור אחד. הן נותנות מעולמן את הבסיס ואני נותנת דרוור לדמיון, מתחילה להפיח חיים דרך דימוי, מייצרת ריחוק רגשי, מרחיקה כדי לקרב.

בכל שלבי החשיבה על הנושא ועל הרעיון להצגה הבאה, דנה ואני מקיימות מפגשים, עושות סיעור מוחות, מפתחות את הנושא לכיוונים שונים, בונות שפה בימתית וקונסטפט וגם – אנחנו פשוט "מרימות" אחת לשנייה: מעלות רעיונות, ממצות אותם, לוקחות מה שחשוב לנו ומה שלא – "גורסות", וממשיכות אל הנקודה הבאה. זה קצת כמו לחפש את המטמון: חייבים לעבור את כל השלבים על מנת להגיע ליעד הסופי.

בשלב התחקיר אני משוחחת עם כל אחת מהנשים, בהתאם לסיפור ולהתפתחות שלה. השיחות הללו מאוד אינטימיות, חושפניות, מקרבות, מלמדות, מפתיעות ומרגשות. אני מכוונת שאלות למקומות לא פתורים אצלן עד הסוף. אני מחפשת את הקונפליקט החי והבוער של כל אחת ואחת, ומתוכו אני מגלה את הלב של כל סיפור וסיפור, תוך יצירת חוט דמיוני שיחבר אותם ליצירה אחת. זה מדהים לראות ולשמוע איך הסיפור מתפתח תוך כדי תנועה, מעין מחול רגשי שלהן ושלי.

אני שואלת את עצמי: מה אני עושה עם כל המידע הזה? מה אני רוצה לומר בעצם? איך אני רוצה לבטא את זה? על מה המחזה מדבר? איזו זווית אני רוצה להאיר הפעם? ויש כל כך הרבה דברים שחשוב לי להכניס לסיפור – אז על מה לוותר? ואיך הוויתור שלי ישנה את הסיפור וישפיע על המהלך כולו?

וכך אני מתחילה לכתוב את הסיפור שלהן, נשים אמיתיות המביאות מהלך חיים דרמטי שמבוטא דרך העיניים שלי. אני יוצקת לתוכו את עולם האמונות שלי, הפחדים שלי, השאיפות, הרגשות והתובנות שלי. אני כותבת בהשראת הסיפור שלהן סיפור שהופך לשלי, של כולנו. אני מוצאת נקודות הזדהות בכל סיפור. גם כשמדובר ברגשות תמיד יש נקודת חיבור אישית. אני ממציאה דמויות משניות, ונכנסת לתוך עולמן כדי להבליט ולתת פרספקטיבה יותר רחבה על כל הנשים שעל הבמה.

הקריאה הראשונה של מחזה מקורי היא תמיד מתוחה, ובקריאה של מחזה עדות עוד יותר. זה המפגש הראשון של כולם: היוצרים, נשות "פלטפורמא" ושחקני הקאמרי שאמורים לגלם אותן ואת סיפוריהן האישיים. פתאום, להקריא בקול את האמת המדממת יוצר אפקט של מתח גבוה. עולות שאלות: מי מהשחקנים מצליח להתחבר לדמות כבר בהתחלה, מי מהשחקניות לא הבינה את הכיוון, איזה פרטים השמטתי מהסיפורים שלהן ואיזה המצאתי, עד כמה הדמויות והסיפורים שכתבתי משקפים את המציאות שלהן, האם נשארתי נאמנה לשפה, לאותנטיות, לקסם. יש מבוכה בין השחקנים ומשתתפות "פלטפורמא", וגם סקרנות הדדית. יש הרבה תובנות וחיידודים

שעולים לאחר הקריאה, ואני שוב חוזרת לטקסט, מטיטה אחת לעשירית, לטיטה עשרים ושלושים.

אבל את המחזה הזה חייבים להציג. וכך מתקדם תהליך ההפקה: החזרות בבימויה של דנה מתחילות ובמקביל, השינויים במחזה שנעשה יותר מדויק, אפילו בשלבי החזרות האחרונים לפני הבכורה. ההצגה נולדת, רק שההיריון הספציפי הזה נמשך שנה. ההצגה עלתה בתקופת הקורונה בפני קהל מצומצם בשל המגבלות. לאחר יומיים של הצגות, הקפאנו את ההצגה עד שנוכל להופיע בפני הקהל הרחב, ולכן והתחושה היא שילדנו, אבל השארנו את התינוקת באינקובטור, מחוברת למכשירים, עד שתוכל לנשום בזכות עצמה.

בתהליך משתתפות גם נשות "פלטפורמא", שמאוד התמסרו ונתנו מעצמן. בדרך עלו שאלות, התנגדויות גלויות וסמויות, שמעידות על תהליך משמעותי ואינטנסיבי. בתור מי שכותבת את סיפורן, אני חשה אחריות מאוד גדולה על הדרך בה אני מנתבת את המהלך הדרמטי גם של המחזה, אבל גם אחריות על המהלך שלהן, במידה מסוימת. המילים של המחזה נכתבות בהשראת שנים ארוכות של חיים, אך בוראות עבורן עולם חדש, מתמצת לשעה ורבע.

בשלב הסופי של כתיבת המחזה צפו פחדים מפני החשיפה, כיצד תשפיע ההצגה על חיי משפחותיהן, ילדיהן ואנשים הקשורים לחייהן בכלל, ולסיפור הפגיעה בפרט. לעתים יש צורך לשנות ולעדן דברים רגישים עבורן בטקסט, ולפעמים מספיקה שיחה שמחברת אותן שוב להבנה ולמשמעות של הסצנות כפי שהן.

כשמתעסקים בחומרים אישיים הרגשיות הן אינסופיות, וכמה שאהיה רגישה, קשובה, מכילה ומבינה; אני תמיד מביעה עמדה בעצם הבחירות שאני עושה. היו מקרים שבני משפחה פנו אלינו כדי להשפיע בדרך זו או אחרת, ביקשו שלא נחשוף פרטים מסוימים, הביעו מורת-רוח מגילוי האמת או הטילו ספק בגרסה של המשתתפת. וגם לקולות האלו אנו מתייחסות, אך תמיד קודם כל בנאמנות לשלומה וטובתה של המשתתפת.

לדנה ולי יש דינמיקה מטעינה וממריצה. שתינו עובדות בטורבו, עם המון אומץ ופתיחות, מחויבות מקצועית טוטאלית, הרבה צחוק, התרגשויות, חששות, שאלות והמון אהבה והערכה הדדית. גם הטעם האמנותי שלנו דומה. אנחנו מתחברות לעולמות ויזואליים דומים, לתפיסות ושפה בימתית דומות. כל אחת סומכת על השנייה כשהיא מובילה את היצירה: אם זו אני שמכתיבה את הדרך בזמן התהוות המחזה, ואם זו דנה שמובילה את תהליך הבימוי והחזרות.

כשהגעתי לחזרות של "בעיניים שלי" תמיד יצאתי מסופקת ממה שראיתי על הבמה. הרגשתי המון אנרגיה טובה באולם. הייתה דינמיקה מעולה בין שחקני ושחקניות הקאמרי לבין נשות "פלטפורמא". אווירה של עבודה מסורה, מסוקרנת, מתאהבת, מתקרבת כל פעם עוד ועוד. זה ריגש אותי בכל פעם מחדש.

כשההצגה עולה, אני ברכבת הרים פנימית. אני דרוכה, לחוצה, מתרגשת, מותשת ולא נושמת עד שהאורות כבים ומחיאיות הכפיים נשמעות. רק אז אני פולטת אנחת רווחה. עבורי, לראות את עבודת השחקנים, זה מרתק ופותח לי את הראש והלב בכל שלב. מהקריאה הראשונה, החזרות, אמצע הדרך והקונפליקטים שעלו, ההתפתחות של הדמויות, עד למדידת התלבושות, הקמת התפאורה, כיווני התאורה, המוסיקה וכל שכבה שנוספת. זה לא מובן לי מאליו, הקטסם שקורה, וזה מחזק את הבחירה שלנו לעשות תיאטרון עם משמעות לחיים.

כינרת לימוני, דויד בילנקה

דבר הבימאית – בעיניים שלי

"החיבור העוצמתי שנולד בין השחקנים לגיבורות יצר חלל מחבק, דיאלוג חשוף ואותנטי"

דנה דבורין

מול עיניי מונחת טיוטת המחזה "בעיניים שלי" לקריאה ראשונה. אני נרגשת לקראתה. קרן ואני ציפינו לה בין סגר לסגר כבר תקופה ארוכה. שריטה, מיכל ויסמין פוגשות לראשונה את שחקני ושחקניות התיאטרון הקאמרי שיגלמו אותן, יובילו את סיפורן, יחשפו לסודות ליבן, יתנו קול למחשבותיהן, יצללו עמוק לרגעי הכאב, השמחה, ההתמודדות, הפחד, הכמיהה, הגבורה, האהבה...

הדבר שהכי רצייתי מהרגע הראשון היה שבאמצעות ההצגה הזו אהפוך את האלימות הקשה והמכוערת לזיכרון יפה, שאף יאפשר למי שחוותה את התופת הזו לשחזר את הטראומה ממקום מחוזק ואוהב, לשחזר בתחושה מוגנת, בתחושה שמורה, בתחושה שתיזכר בגופה של העדה, ותהפוך, עם הזמן, לחוויה עוצמתית ונוכחת יותר מהטראומה עצמה.

ההיבט הרגשי הוא הדבר המוביל בתהליך העבודה בתיאטרון-עדות. יכולת ההכלה של השחזור, של המגע, של החשיפה ושל הנוכחים בחדר החזרות בזמן העבודה. החיבור העוצמתי שנולד בין השחקנים לגיבורות יצר חלל מחבק, דיאלוג חשוף ואותנטי, אשר איפשר לנו להסיר את הכפפות ולגעת בעומק הכאב ממקום משוחרר ומצמיח.

כל יום היה מתנה. עבורי, כל רגע בו הצלחתי לגעת בכאב וליצור הקלה, כל שיחה בה שיתפנו תחושות העצימה את כל הנוכחים, ופתחה בפניי עוד רובד איתו אוכל ליצור. ליצור שינוי, ליצור זיכרון חדש, חוויה עוצמתית, שמחה מתוך העצב, חיים חדשים בתוך האבדון.

אצלנו בחזרות יוצרים בקצב קצת אחר. רצים למרחקים קצרים ואז עוצרים, מדברים, בוכים, צוחקים ומשתפים בכל מה שיכול להיות מכשול. מנתחים את הטראומה ואת ההשלכות, בודקים את יכולת ההכלה של כל סצנה, וחוזרים ליצור רק כאשר אני בטוחה שאפשר להמשיך לחפור מבלי לפגוע או לטלטל את נפשן של שלוש הגיבורות שלנו.

התהליך העוצמתי יצר עבורנו משפחה, בית, מקום מוגן ומגן. זהו מסע פנימי אשר הוביל את הצוות, היוצרים, משתתפות הפרויקט, צוות ההפקה והשחקנים לתוך הבית האישי שלהם, לתוך הלב החשוף, לסודות כמוסים ולמקום של צמיחה מתוך עצמנו אל האחר ואל החברה.

ובנימה אישית רוצה להקדיש את רגעי החסד שעברנו ביחד לאבא שלי, זהר דבורין זכרו לברכה, שהיה שותף לתהליך והיה תמיד אוזן קשבת, מורה דרך, איש סודי, עם לב ענק שאין כמותו ורצון מעורר השראה לנתינה. לצערי, אבא שלי לא זכה לראות את היצירה על הבמה, אבל כולנו זכינו להכוונה שלו בלב לאורך כל הדרך.

ההצגה בשבילי היא אריזה יפה של כל הליך החיים שלי מילדותי עד היום, שנות בשלותי"

מיכל אלדר בסיפור שלה משחקת את יעל אחותה

אני בת 32, גדלתי בירושלים, למשפחה חרדית בת 11 ילדים. למדתי מנהל עסקים וחשבונאות, ועד לפני 4 שנים ניהלתי תקציב בחברה. היום אני מורה לריקוד וספורט, ומתפרנסת מכך כעצמאית.

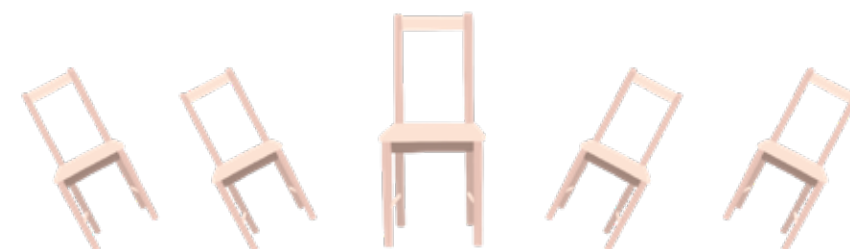

ההיכרות שלי עם "פלטפורמא" קרתה ממש במקרה. נתקלתי בפוסט של אחת ממשתתפות המיזם במחזור הראשון, וכל מילה שנאמרה בפוסט שאבה אותי פנימה. ידעתי שזה הולך להיות ריפוי גדול עבורי. פניתי לתיאטרון "פלטפורמא" בהודעת פייסבוק ומשם הכול היסטוריה.

זכיתי להכיר את דנה דבורין וקרן כהן, ולחוות איתן מסע מטורף של היכרות וריפוי דרך עולם הבמה. כאישה יוצאת החברה החרדית לא ידעתי שיש לי נפש של אמנית. תמיד הייתי במסע חיפוש אחר גילוי עולמות חדשים. התיאטרון נתן לי במה במלוא מובן המילה.

אחרי מסע ריפוי של המון שנים, ודרך התהליך של "פלטפורמא", הרגשתי איך לאט לאט אני מבשילה עם סיפור החיים שלי, מתבוננת בו בגבורה ויכולה לצאת אתו החוצה באומץ ועוצמה. לראות את החיים שלי על הבמה, משוחקים בידי שחקנים מקצועיים מהתיאטרון הקאמרי היה ריפוי גדול עבורי. מסגור מחדש לזיכרונות הילדות שלי, רק שהפעם הם מעבירים בי חוויה אחרת, מתקנת וטובה עבורי. השחקנים מדהימים ומרגשים אחד את. זכיתי לעבוד עם קאסט מקצועי ורגיש, מה שנתן לי תחושת ביטחון והגנה גם על הבמה.

יש משפט של הרב קרליבך שאומר: "כל ילד צריך בסך הכל מבוגר אחד שיאמין בו". זכיתי לקבל מדנה וקרן את האמונה הזו בי, בזכות הבמה והביטוי שהן נתנו לי מתחילת הדרך, שהייתה מסע מרגש ועוצמתי כל-כך עבורי.

מיכל אלדר, נעמה שטרית

אם יש דבר אחד שלמדתי בחיים האלה זה שאני אף פעם לא אתן יותר לפחד לנהל אותי

יסמין סידו בסיפור שלה משחקת את חברתה

נולדתי וגדלתי בדימונה. התייתמתי בגיל 7 ועברתי בין משפחות אומנה לפנימיות. במשך כל חיי חויתי התעללויות קשות בכל הרבדים. בגיל 17 התחתנתי, ובגיל 21 יצאתי לעולם עם 2 פעוטות, אחריות גדולה וללא שום עורף או מגן. למדתי לאט לאט לחיות, ממש כמו אסירה משוחררת. חזרתי לספסל הלימודים, התחזקתי, עזבתי את כל מה שהכרתי ויצרתי לי חיים חדשים ושונים לחלוטין ממה שהכרתי כל חיי.

כיום אני מרצה ("לפרוץ את הגבולות" הרצאות מסיפורי האישי), שחקנית, ומובילה אנשים להצלחה והגשמה עצמית. אני נשואה באושר לדורון, ויחד אנו מגדלים את 3 ילדינו.

על "פלטפורמא" שמעתי מכל מיני אנשים שנחשפו להצגות של המחזור הראשון. כולם אמרו שזה ממש מתאים לי והם חשבו עליי. כל הזרקורים במוחי נדלקו, והבנתי שיש פה הזדמנות פז עבורי להגשים את חלומי. הגשתי בקשה דרך עמוד הפייסבוק של העמותה. עברתי תשאול ושיח טלפוני עם העובדת הסוציאלית. בהמשך, אחרי ראיון עם קרן ודנה, התקבלתי. מהשנייה הראשונה שהגעתי הגוף והלב שלי הרגישו שהגעתי ליעד. את הקטם שהתרחש בחדר הזה לא ניתן להסבר במילים בכלל. את החיבור לאג'נדה, לנשים, לדרך ולחלום.

לא היה פשוט לבטוח, לשתף, לספר; אבל ככל שהתקדמנו בתהליך נשאבתי בכל ניס בגופי. האמת היא, שהסיפור שלי רק חיכה לצאת החוצה, פרץ בקולי קולות: לרגעים בשמחה, לרגעים בעצב, לרגעים בכאב בלתי נסבל, אבל מרגע שהוא יצא, הוא קיבל שם, במה, קהל, הכרה והרבה אהבה שלא זכה להם קודם. זכיתי להופיע בתיאטרון-עדות, עם ההצגה **גופך הפקר**, יחד עם משתתפות נוספות מהמיזם הראשון והשני. זאת הייתה הזדמנות יקרה בה למדתי, התחזקתי והתחשלתי מאוד.

כשקיבלתי את הבשורה שנבחרתי להיות אחת מהנשים שסיפורן יוצג בהצגה החדשה **בעיניים שלי**, הייתי גאה, שמחה ומאושרת; אך יחד עם זאת גם הוצפתי בחששות. מי יהיו השחקנים? מה יהיה עם הסיפור שלי, שהופך להיות הסיפור של כולן? מה תהיה תגובת הטובבים? ועוד חששות רבים.

אבל אם יש דבר אחד שלמדתי בחיים האלה, זה שאני אף פעם לא אתן יותר לפחד לנהל אותי. נכנסתי לתהליך עם הרבה חששות, ובאותה נשימה גם מלא אהבה, תשוקה

למקצוע והודיה על המקום הזה בחיי. במהלך החזרות האינטנסיביות עברתי שיעורים גדולים בחיי, כמו להצליח להתגבר על הדיסאסוציאציה שמגיעה בכל סצינה, להישאר מרוכזת בסיפור שלי, לזכור את המיזנסצנות, את הטקסט שלי ולהצליח לגלם אותו הכי טוב שאני יכולה.

זכינו עם השחקנים מהתיאטרון הקאמרי שמשחקים בהצגה. הם אגדה במלוא מובן המילה: מלאי כישרון, סבלנות, הכלה, אכפתיות, אנושיות, אהבה, רצינות, תעוזה והמון המון רגש מתפרץ. כל אלו באים לידי ביטוי במשחק שלהם, אבל גם מאחורי הקלעים כשהמסך יורד.

זכיתי לחיבור מופלא עם השחקנית נטע פלוטניק, שמגלמת אותי. היא הפכה את הנחיתה להכי רכה ובטוחה עבורי. היא התמסרה, שאלה, חקרה, ונגעה בכל חלקיק בנשמתי לאורך המסע שעברנו יחד, מתחילתו ועד עכשיו.

למדתי המון מכל אחד ואחת מהשחקנים המדהימים הללו, ואני אמשיך ללמוד בשקיקה והערכה גדולה בתקווה שגם בהמשך דרכינו יצטלבו ונזכה לעבוד יחד.

העבודה בתיאטרון מקצועי עם שחקנים מקצועיים שכאלה רק גרמה לי לאהוב ולהעריך את המקצוע הזה יותר ויותר, ולרצות לגדול לתוכו ובתוכו, בע"ה, לצד האנשים המוכשרים והפנומנליים הללו.

אני מודה לנשים האמיצות והחזקות שעברו איתי את המסע הזה לכל אורכו, מההכשרה, דרך ההצגה **גופך הפקר** ועד להצגה החדשה **בעיניים שלי**. כל אחת ואחת מכן לביאה, ואני מעריצה ואוהבת אתכן מאוד.

יסמין סידו, מיכל אלדר, נעמה שטרית, שריתה מיה ממרט

הצלחתי לגעת בפצעים הכי עמוקים שלי, לשחזר אותם, רק הפעם אחרת... כך בדיוק הצלחתי להחזיר אותי - אליו"

שריתה מיה ממרוט בסיפור שלה משחקת את יועצת בית הספר

אני בת 22, רווקה ומתגוררת עם ההורים. נולדתי בארה"ב, עליתי לארץ בשנת 2005 ומאז אני גרה בבתי-ים. היום אני עובדת במשרה מלאה ב"כנפיים של קרמבו" כמנהלת מחלקת דיגיטל ותקשורת ארצית, מרכזת סניף בתי-ים, יו"ר פורום נשים צעירות בבתי-ים ומרכזת את הישובים היהודיים בפרלמנט נערות ארצי. אני גם חלק מאנסמבל שחקנים צעירים בשם "סאבטקסט" ובוגרת המחזור השני של תיאטרון "פלטפורמא".

אל תיאטרון "פלטפורמא" הגעתי בזכות חברה טובה, שדאגה לקחת אותי לערב התרמה של העמותה. שם פגשתי לראשונה את דנה וקרן, והחיבור היה מיידי. שם, לראשונה, הצלחתי לספר את הסיפור שלי, והן האמינו לי ובי. התהליך שעברתי היה מורכב, עם עליות וירידות, אבל זה היה הרגע שבו הצלחתי באמת לקחת חלק בתהליך, ולהיות חלק מהקבוצה. הצלחתי לגעת בפצעים הכי עמוקים שלי, לשחזר אותם - אבל אחרת. הפעם מתוך מקום של שליטה והבנה שאני לא אשמה. במהלך התהליך הצלחתי לעשות את הבלתי יאומן: לתת מקום לחלומות ולא רק להישרדות. ככה בדיוק הצלחתי להחזיר אותי אליי.

בתחילת הדרך היה לי נורא קשה להיחשף. פחדתי פחד מוות מהביקורת ומהשאלות, ובכלל, להיות "ערומה" מול אחרים. לא חשבתי לרגע שאצליח לעמוד על במה ולשתף בדברים הכי אישיים בחיי. עם הזמן הבנתי שאני צריכה לחדד את ה"למה", והמחשבה שאני אוכל להשמיע הקול, לא רק שלי, אלא של נשים נערות וילדות שלא יכולות לדבר, הכניסה בי תחושת שליחות. תחושת השליחות הזו, והסיפוק הגדול שמגיע אחרי כל הרצאה או הצגה הם בלתי נשכחים, שלא לדבר על תחושת המשמעות שמילאה את חיי.

בעיניים שלי גרמה לי לצאת מהאזורי הנוחות שלי ולצלול עמוק יותר פנימה, דווקא בתקופה מורכבת, כשהקורונה הייתה חלק ממנה, לטוב ולרע. מצד אחד התמודדתי עם דיכאונות וחרדות קשים, והזדקקתי לטיפול אינטנסיבי יותר. מצד שני, הרגשתי על גג העולם, כשכל הזמן חשבתי שאני רק בת 22 ואשכרה כתבו מחזה על סיפור חיי.

תהליך החזרות היה משמעותי יותר מההצגה עצמה. השחקנים המופלאים מהקאמרי היו כל-כך רגישים, חשופים וקשובים. הם גרמו לי להרגיש לא לבד. במקומות הכי קשים, הם הסתכלו לי בעיניים. ייקח לי עוד המון זמן לעבד את החוויה המטורפת הזאת, אבל מה שבטוח שאת התהליך הזה לא אשכח בחיים.

שריתה מיה ממרוט, כינרת לימוני

מיכל אלדר, נטע פלוטניק, שריטה מיה ממרוט

אולי את יוצאת עם גבר אלים?

הוא יכול להיות חרוץ, משכיל ומקסים – וגם אלים. את הסימנים אפשר לזהות כבר בתקופת החיזור.

קטע מתוך מאמר מאת **חני שליט**, לשעבר נציבת התלונות בנושא הטרדות מיניות בקופ"ח כללית

המדריך שעשוי להציל את חייך:

- בואי נעשה תרגיל מחשבתי קטן. האם החבר שלך, או בן־זוגך:
- מצטער בכל פעם מחדש אחרי שהוא פוגע בך, ואת מקבלת וסולחת.
- לא מעריך את הדעות שלך – ואת חושבת שבאמת, את אולי לא ראויה להערכה.
- מאשים אותך בכל דבר – ואת מקבלת כל אשמה.
- מגביל אותך ואוסר עלייך לעשות דברים שאת אוהבת – ואת נכנעת ומתבטלת.
- מנסה לשנות אותך, לחנך אותך – ואת משתדלת להשתנות למענו.
- רכושני וקנאי באופן קיצוני – ואת מפרשת זאת כאהבה וכתשומת לב.
- כפייתי ושתלטני – ואת מקבלת את זה.
- עובר בקיצוניות ובצורה סוערת בין מצבי רוח וסוגי התנהגות שונים – ואת "מבינה אותו" כי "קשה לו" (בעבודה/ בלימודים/ בחיים).
- מתפרץ בהתקפים של כעס בלי שום פרופורציה למהות העניין – ואת עוד מאשימה את עצמך.
- אלים פיזית (או מילולית).

אם כל הדברים האלה, או חלקם, מאפיינים את מה שקורה לך בזוגיות – הגיע הזמן להתעורר ולהריח את הקפה: את נתונה במערכת יחסים המכונה "חיזור אלים". איך בעצם הגעת לנקודה הזו? לרוב, את פשוט לא רוצה לראות. בפעמים אחרות, כיוון שאת נורא רוצה בן־זוג את מוכנה להעלים עין בהתחלה. ויש גם כאלו בינינו שטועות לחשוב שחיזור אלים הוא ביטוי לאהבה. וזו לא אהבה, אפילו אם הוא אומר שהוא אוהב אותך? נכון.

זו לא אהבה. רכושנות חזקה מקבלת מדי פעם פרשנות של אהבה: "הוא הרוס עליי", "הוא לא יכול בלעדי אפילו שנייה". יכול להיות שאחר־כך, כשמתברר שזה לא בדיוק ככה, את מתביישת לספר. או שאת מתביישת מהתגובות של החברה כלפייך.

ברוב הפעמים, הסיבה שאנחנו שומעים על אלימות בין בן־זוג היא הסיום האלים של מערכת היחסים שמגיע לחדשות: רצח, התאבדות או נזקים קשים לגוף (שלך), לנפש (שלך) ולרכוש (שלך). אז אנחנו יודעות איך זה מסתיים, השאלה היא איך הכל מתחיל, והאם את יכולה להקדים תרופה למכה ולצאת ממערכת יחסים אלימה לפני שייסגרו כל דרכי המילוט. כן, את יכולה!

מאפיינים של מערכת יחסים אלימה:

- איומים, כלפייך. בהתאבדות, ברצח או כל איום אחר.
- תחושת השפלה (שלך), תחושת רמיסה (שלך).
- צנזורה, על צורת הלבוש (שלך), על ההתנהגות (שלך), הגבלה על הלימודים (שלך), על הסיבה החברתית (שלך).
- שליטה בהחלטות מתי ועם מי נפגשים.
- דרישה (ממך) להיות זמינה כל הזמן.
- בלבול מושגים (שלך!) בין "אהבה" ו"כבוד" לבין קנאה ושליטה ("הוא קובע לי עם מי להיפגש כי הוא דואג לי... בטח!")
- תירוצים: את מנסה לתרץ לעצמך ולסובבים אותך את התנהגות החבר או בן־הזוג שלך.

דברים שחשוב לדעת:

- אלימות בזוגיות יכולה להיות של שני המינים, וגם בזוגיות הומואית או לסבית.
- לרוב, בזוגיות סטרייטית, נשים נפגעות יותר.
- אלימות בזוגיות קיימת בכל שכבות האוכלוסייה, בכל הדתות, בכל הגילים, בכל המעמדות.
- את לא אשמה באלימות המופעלת נגדך.
- אפשר לצאת מזה!

איך? **דברי, שתפי חברות, חברים, מכרים. פני למוקדי סיוע, פני לכל מקום שתרצי.** אל תתמודדי עם זה לבד. ככל שהאלימות המופעלת נגדך נשמרת יותר בטוה, ככה היא והחבר האלים שלך או בן־זוגך האלים "אוגרים" יותר כוח. ברגע שפוחתים את הנושא לדיבור, החבר או בן־הזוג האלים מאבד את שליטת היחיד שלו בך, ואז יש יותר אפשרות להתערב ולהקטין את השפעת החיזור האלים.

מיכל אלדר, שריתה מיה
ממרוט, שהם שיינר, דויד
בילנקה, נטע פלוטניק

תפלה לנשים קרובות אלימות במשפחה

הי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם יצחק ויעקב שכה רחל ולא, שתמלא כחמים על נשי ישראל אשר בני זוגן אלימים הם, ומכים אותן וחובלים בהן, ומצערים ומבזים אותן, וסנייהן אינם חיים. ראה את ענין ומכאובן של הנשים השרויות בצער ובצרה מחמת בני זוגן, שהאשה לחיים נחנה ולא לצער. ויכמרו כחמך על הנשים שבני זוגן מטילים עליהן אימתה נפסד.

הטה אלהי אונך ושמע, פהח עיניך, והקשיבה לקול שועת הנשים המתענות פחת ידי בני זוגן. האשה דמעטה מצובה, ויהי רצון מלפניך שומע קול בכיות שפשים דמעוטיהן של נשים אלה בנאדך להיות. אל פסתר פניך מהן, וימינך תהא פשוטה לקרבו וילטענו וילשמרו כאישון בת עין. ושלח עזרך מקדש, ופסח את לבן ובאותו שהגריות לעזרי להן.

והציאן מצוקותיהן ופדה אותן מצרות, ויקים בהן מקרא שכתוב: "בקראי ענני אלהי צדקי, בצר הרחב לי, חנני ושמע תפילתי". ושבר את גאון עזם של הגברים המרהיבים להרים יד על בנות זוגם, והמתנהגים עמהן שלא כדת משה וישראל.

הרם את קרנו של הנשים הנאנקות פחת עול בני זוגן, והעלה ארוכה ומרפא לכל מכאוביהן, והבא עליהן ברכה ושלום, וגזר עליהן גזרות טובות ושועות ונחמות, ומלא משאלותיהן לטובה, וששים שלום בין איש לאשתו, ונאמר אמן.

לילה אחד נשהילדה הייתה בת 3 וחצי, התווכחנו והוא פוצץ אותי. הוא זרק לי על הראש צלחות, סירים, הפך את כל הבית.

אין שהוא בא מעליי עם המספריים, בדיוק הילדה התעוררה וזה מה שעצר אותו.

היא ראתה אותי כמעט נרצחת מול העיניים שלה.

(מתוך המחזה)

עברו הרבה שנים מאז
ועדיין אני רואה אותו בכל מקום.

עולות לי פתאום תמונות
שמנתקות אותי מהמציאות.

אני רואה מה הוא עושה לי
וממש מרגישה פיזית את הגוף הכבד שלו

עליי...”

(מתוך המחזה)

קרן כהן מחזאית

במאית, מחזאית, יוצרת ומנהלת אמנותית בתיאטרון. בעלת תואר ראשון ושני באמנות התיאטרון במסלול בימוי, אוניברסיטת ת"א (2001). מייסדת ומנכ"לית תיאטרון "פלטפורמא", במה לנשים נפגעות אלימות ותוכנית הכשרה למקצועות הבמה (2015 עד היום). בתיאטרון "פלטפורמא", כתיבה: **הסיפור של נינה** הוצג בתיאטרון הלאומי הבימה, **גופך הפקר**, **שתי ברירות**, **מפורסמת**, **סתמי תיפה**. כתבה את **אגדת השמש הנעלמת** פסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים. כתבה וביימה את הצגת היחיד **בת יפתח** שעלתה בפסטיבל מרכז הבמה ירושלים. דרמטורגיה להצגה **באבלינה** בפסטיבל ישראל, פסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים, תיאטרון הבימה ותיאטרון יפו. כתבה וביימה את **במעמקי הים** שעלתה בפסטיבלים בינלאומיים בסין. ביימה את **באבל טראוול** שהופיעה בפסטיבלים לתיאטרון ילדים בסין וברומניה. הנחתה טודנטים בפרויקטים המעשיים בחוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א. הנחתה, כתבה וביימה קבוצות תיאטרון מיוחדות של בני נוער ומבוגרים, העלתה הצגות כבמה לשינוי ומחאה חברתית. כתבה וביימה הצגות בבתי סוהר לגברים, בכלא לנוער "אופק" (הופיעו גם מחוץ לחומות ושימשו כמודל עולמי לעבודה עם נוער עברייני), ובבית הסוהר לנשים "ניווה תרצה". שימשה כמנהלת אמנותית ב"פסטיבל תיאטרון הנוער הארצי" בבת-ים. מייסדת ומנהלת אנסמבל השחקנים "סבטקסט". יצרה וביימה מופעי רחוב: בפסטיבל עכו, בפסטיבל הפסלים הבינלאומי ברחובות, בפסטיבל אמנות הרחוב הבינלאומי בבת-ים, בפסטיבל מרפסות בת-ים ועוד.

דנה דבורין בימוי ותנועה

שחקנית, מנהלת אמנותית, יוצרת עצמאית, במאית. מייסדת, מנכ"לית ומנהלת אמנותית של תיאטרון "פלטפורמא". מנהלת ובעלים של "תיאטרונלה", בית הפקה ליצירה מקורית וניהול פסטיבלים. בוגרת תלמה ילין, התיאטרון החזותי, תיאטרון הגוף ותיאטרון החדר במסלול בימוי והנחיה. עבודות בימוי וכתיבה: **אגדת השמש הנעלמת** בפסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים. **המסע אל העיר שמעבר לענן**, **אדוני החלום**, **סיפורים מתגלגלים** – מופע הפתיחה של פסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים 2012. **האחים מרחוב התווים** בתיאטרון השעה הישראלי. **באבלינה** בפסטיבל ישראל, פסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים, תיאטרון הבימה ותיאטרון יפו. ביימה: חגיגות 25 שנה לתיאטרון גושן, **גיאז חם כולל הנחית האירוע**, **הדואו מופע מוזיקאלי**, **אה-או** הצגה חזותית בינלאומית זוכת פסטיבל בינלאומי ברומניה, **האף של ואן גוך** זוכת ציון לשבח מסל תרבות וזוכת שלושה פרסי תיאטרון, **מעבר להר** מרכז מהותי.

Shine, **ערב גאה מאוד** בימוי וכתיבה בתיאטרון הבימה. עבודות בתיאטרון חברתי: שותפה ליצירה בהפקות תיאטרון בכלא "אופק", בימוי חזותי ווידאו ארט להפקה בכלא "ניווה תרצה". בימוי בפלטפורמא: **הסיפור של נינה** בתיאטרון הבימה, **מפורסמת**, **סתמי תיפה**. יוצרת ושחקנית בהצגה **בת יפתח** – הצגת יחיד שעלתה בפסטיבל מרכז הבמה ירושלים. עבודות בפסטיבלים: ניהול אמנותי ובימוי אירועי החוצות פסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים 2011-2012. ניהול אמנותי, הפקה ובימוי תיאטרון רחוב של "פסטיבל העגת העתיקה" בקיסריה, ניהול אמנותי ובימוי מופעי חוצות פסטיבל יפו הבינלאומי 2016, ניהול אמנותי והפקת פרס הבמה לילדים ולנוער במסגרת פסטיבל "חלום של תיאטרון" בתיאטרון הבימה 2013-2017, ניהול אמנותי והפקת פרס הבמה לילדים ולנוער בפסטיבל "חלום של תיאטרון" בתיאטרון הקאמרי 2017-2020. בימוי וכתיבה טקסים ואירועי תרבות: טקס פרסי הבמה לילדים ונוער, פרס שרת התרבות **ציון U**, פרס התיאטרון לילדים ונוער למופע חזותי ופיזי, פרס ראש הממשלה לסופרים, פרס התיאטרון לילדים ונוער בהבימה.

נדב ברנע מוזיקה

אמן רב תחומי, מוזיקאי ומעצב תאורה וסאונד לעבודות במה וטלוויזיה. כמעצב תאורה בכיר, ברנע עיצב עשרות עבודות מחול, תיאטרון ומופעי מוזיקה בתאטרות הגדולים בישראל ובעולם. עבודות נבחרות לדוגמה: **VOGEL** בבימוי איתי טיראן, וינה. **אשכבה** בבימוי יאיר שרמן בביג'ין. בתיאטרון הקאמרי: **אל נקמות**, **מעשייה מגונה**, **תמונות מחיי נישואין**, **לא לריב**, **קן הקוקיה**, **גדר חיה**, **הבן**. בגשר: **אליס**, **אבות ובנים**, **נופל מחוץ לזמן**. כמעצב סאונד ומוזיקאי כתב פסקול לעשרות עבודות מחול, תיאטרון וקולנוע (להקת המחול בת שבע, פסטיבל הרמת מסך, תיאטרון תמונע, הזירה הבינתחומית, פסטיבל זירת מחול, פסטיבל אינטימאנס, ערוץ 8, דוקאביב ועוד). ב-2015 ביצע את שיר הסיום בסדרה **משפחות**. בשנת 2017 ו-2019 שיחף פעולה כיועץ מוזיקלי לאוהד נהרין בעבודתו ו**נצואלה** ובעבודתו 2019 עבור להקת בת שבע. ככותב ומבצע, הוציא את אלבום הבכורה שלו **על החיים ועל המוות** בהוצאת הייפידאלטי בשנת 2014. האלבום זכה לביקורות חמות וכן להשמעות רבות בתחנות הרדיו השונות. מציג עבודות אינסטליישן של אור וסאונד, בין היתר, בתערוכות: **צנזורה**, **האמנות לשרוד**, **הפגנה בחלל AZA13** ביפו. במסגרת פסטיבל עכו 2016 העלה את עבודת הביכורים שלו לתיאטרון: **PA'AM** – יצירה לחלל תיאטרוני העושה שימוש באור, סאונד ווידאו ללא שחקנים חיים על הבמה. בעבודה השתתפו המוזיקאי ערן צור, השחקן דורון תבורי, השחקנית אורה מאירסון והמשורר אלי אליהו.

שני טור עיצוב תפאורה

מעצבת רב תחומית המתמחה בעיצוב חלל, קונספט ותלבושות. בוגרת המסלול לעיצוב במה בסמינר הקיבוצים. עיצוב לתיאטרון, תפאורה/תלבושות, בתיאטרון הקאמרי: קרוב יותר, גאון בכלוב, עד קצה הקשת. הבימה: מישוה ימות בסוף, אושרי, נחתי לה חיי, הסוחר מוונציה (עם תיאטרון הגלוב מלונדון), אדם לא מת סתם, המאהב, הקמצן, סיפור פשוט, אין סוף, אמא אמרה שאסור, סימני דרך, זרים מושלמים, איש חסיד היה (עם תיאטרון חיפה). תיאטרון חיפה: בת המלך, מיץ מיץ לימונדה, הלילה השניים עשר. החאן: האדרת, הפרקליט. בית ליסין: אפס ביחסי אנוש, שיעור ריקוד. באופרה הירושלמית: כך עושות כולן. אנסמבל הרצליה: בשר גבירותי ורבותי. מיומנה: גארז' 6. תיאטרון נוצר: חסד. תיאטרון אורנה פורת: לשמור על הכדור, הנחשול, מרק כפתורים, תיאטרון פצפון, טופלה טוטריטו, אפקט הפרפר, האגדה של מולאן. תיאטרון הקיבוץ: האוצר שבהר. תיאטרונטו: אבא אחר. תיאטרון המדיטק: סיפורי אלף לילה ולילה, הקץ של העץ. תיאטרון השעה: ביקור מולדת. תיאטרון מופע: אולי פיל. תיאטרון ארצי לילדים ונער: הקיץ שלי, צירלי ציאפלין, תמונה של מדינה. תיאטרון גושן עם להקת המחול ענבל: חלום יעקב, הכל פתוח - שירי נעמי שמר. סמינר הקיבוצים: בית מטבחים 5, ווייצק, הומאזי, פולאריד, שמונה וחצי. תמונע: המחברת הגדולה. פסטיבל עכו: 25 זוכת ההצגה המצטיינת. בצוותא: הרדופים, DISTanz. בפסטיבל ישראל בדימונה: שלג ויער. במהלך לימודיה זכתה במלגת הצטיינות על שם משה שטרנפלד ומלגת הצטיינות מטעם קרן קיטריה. זוכת פרס היוצרת המבטיחה לשנת 2014 על שם אלה דן בתיאטרון הלאומי הבימה. זוכת פרס התיאטרון הישראלי בתחום עיצוב הבמה לשנת 2014.

שירה וייז עיצוב תלבושות

בוגרת בית הספר לעיצוב במה של רקפת לוי. בוגרת קורס עיצוב ותפעול תיאטרון בובות בהנחיית אלן רקואן, פריז. בוגרת לימודי תיאטרון פיזי ז'אק לקוק, פריז. מעצבת תלבושות, מסיכות ואביזרים יותר מעשור, עיצבה לאופרה, לתיאטרון ומחול. בין עבודותיה, באופרה הישראלית: נישואי פיגרו. הבימה ותיאטרון באר שבע: זורבה היווני. תיאטרון חיפה: הלילה ה-12. בית ליסין: שיעור ריקוד. התזמורת הסימפונית חיפה: כרמן, מדאם בטרפליי, דון ג'ובאני. התזמורת הפילהרמונית הישראלית: מעשה בשלושה אגוזים. להקת המחול ורטיגו: סאני סייד אפ. מדיטק: לא דובים ולא יער, הקץ של העץ. תיאטרון אורנה פורת: פרצוף חמוץ. תיאטרון גושן: ואן גוך. התיאטרון הארצי לילדים ולנוער: הקוסם מארץ עוץ. זוכת פרס פסטיבל חיפה להצגות ילדים, פרס הבמה לילדים ולנוער ופרס קיפוד הזהב. במהלך לימודיה זכתה במלגת הצטיינות מטעם קרן התרבות אמריקה ישראל.

זיו וולושין עיצוב תאורה

בוגר החוג לתיאטרון בסמינר הקיבוצים. עיצוב תאורה בתיאטרון, בקאמרי: החדר האחורי, קרום, זה אני. הבימה: החוטם, פוסט טראומה, מונוגמיה, ארץ חדשה, הסוחר מוונציה, השבועה, הקמצן, אלוהים מחכה בתחנה, חשמלית ושמה תשוקה, יחסים מסוכנים, קוריוולנוס, סיפור פשוט, לבד בברלין, 1984, עקומים, גבעת חלפון. בית ליסין: מלאכת החיים, הר לא זז, מלך הכלבים, הסודות, משרתם של שני אדונים, אוסלו, לילה אחד מרקוביץ'. חיפה: משהו למות בשבילו, בומרנג, חמור שכולו תכלת, ליל העשרים, איך לקום מכיסא. גשר: החיים בשלוש גרסאות, המחברת הגדולה, חוות החיות. באר-שבע: רק אתמול נולדה, בין חברים, רומאו ויוליה, גרין מייל, הרולד ומוד, בימנו לא יוצאים לדו קרב, דונה פלור, האפקט. פסטיבל חיפה להצגות ילדים: אח אב בום טראח, סיפורי גילגמש. תיאטרון יפו: אישה בחולות, נשים זרות. תיאטרון אורנה פורת: הקסם של אורנה. האופרה הישראלית: אורפיאו, חליל הקסם. תיאטרון נוצר: ערבה. מדיטק: היידי, המכשפה בבית ממול. תיאטרון לילדים ונוער באר-שבע: מלכת השלג. זכה בפרסים: פרס התיאטרון על הר לא זז, זוכה פרס התאורה בפסטיבל חיפה על סיפורי גילגמש ועל המכשפה בבית ממול, פרס התאורה בקיפוד הזהב על אישה בחולות, ערבה ועל נשים זרות, פרס התאורה להצגות הילדים הקסם של אורנה ומלכת השלג.

אבי גיבסון בראל דרמטורגיה

במאי, שחקן, מורה ומנהל אמנותי. בוגר לימודי משחק ובוגר קבוצת המנחים במאים בתיאטרון החדר. מנחה מוסמך של שיטת אוריין המעגל הפתוח. חבר בוועדה האמנותית של פסטיבל התיאטרון הארצי לנוער בבתיים, מנהל אמנותי בשיתוף עם ינון צפריר של מתחם תיאטרון הרחוב בפסטיבל חיפה הבינלאומי להצגות ילדים. מורה למשחק בגודמן בית ספר למשחק בנגב, מורה במגמת התיאטרון בתיכון שז"ר בבתיים, מורה לבימוי ומשחק במכללת סמינר הקיבוצים. מייסד, במאי ושחקן בקבוצת התיאטרון "אורתו-דה" בניהולו האמנותי של ינון צפריר. מנהל אמנותי של תיאטרון הסימטה 2008-2011. הקים יחד עם ניצן כהן ובשיתוף תיאטרון נוצר את "נקודת קצה" - מסלול להכשרת במאים ובמאיות. מנהל אמנותי של פסטיבל עכו הבינלאומי לתיאטרון אחר (2016, 2017). החל מ-2019 מנהל אמנותי ובמאי קבוצת התיאטרון "סמרטוט" מיסודו של חוני המעגל. מנהל אמנותי ומייסד של הטקס האלטרנטיבי ליום השואה בתיאטרון תמונע. שחקן ויועץ אמנותי במופע הבינלאומי אבנים אשר זכה ב-10 פרסים בינלאומיים. בין עבודותיו כבמאי, בסטודיו למשחק ע"ש ניסן נחבי: יובל, מארה סאד, אכזר מכל מלך, אנטיגונה, נפש יהודי. סטודיו למשחק חולון: מלחמה. המרכז לתיאטרון בעכו: הגיבור העייף. יחד עם אמיר אוריין, תיאטרון החדר: היטלר, נו-אקזיט.

כשאין לך אבא או אימא שישמרו עלייך.
גם אם הם מתים או חיים,

אבל הם לא שם בשבילך - זאת יתמות,
החיים שלך הם ג'ונגל ואת כמו חיה."

(מתוך המחזה)

שהם שיינר, כינרת לימוני

תיאטרון הסימטה: **אסקוריאל**, זה מסתובב, מרד המתים. תיאטרון אורחו-דה: העלמה והמוות, המשרתים. **בלאסטד** בג'אפה פסט בשיתוף תיאטרון נוצר. פסטיבל לתיאטרון רחוב בתים: **עשתונות** יחד עם סהר עזימי. סמרטוט: **הדיבוק - גרסת הבמאי** בתיאטרון הבית, **עזאזל** בפסטיבל ישראל. זוכה פרס במאי השנה והצגת השנה בפרס קיפוד הזהב (2006). זוכה פרס מעבד השנה (בשיתוף עם אמיר אוריין) בפרס קיפוד הזהב (2015).

הילה כהן עוזרת לבימאית

בוגרת קורס הכשרת מקצועות הבמה בתיאטרון "פלטפורמא" 2020. עוזרת לבמאית בהצגה **סתמי תיפה** של תיאטרון "פלטפורמא", בתיאטרון נוצר.

מוריה זרחיה ליווי אמנותי

כוראוגרפית, במאית וכותבת. בוגרת בית צבי. ביימה והפיקה את עבודת הביכורים שלה **זיסעלע**, שהוצגה בתיאטרון בית ליסין. עוד מעבודותיה בתיאטרון, בית ליסין: **סיפור אהבה**. מדיטק: **לילה בלי ירח**. צוותא: **מלך ישראל**. הקימה את קבוצת ההומור הגדוד העברי בצוותא.

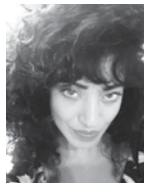
גיני זורין מפיקה

בוגרת קורס מקצועות הבמה בתיאטרון "פלטפורמא" 2019. מפיקת ההצגה **סתמי תיפה** של תיאטרון "פלטפורמא" בתיאטרון נוצר. איפור בהצגה **מפורסמת** של תיאטרון "פלטפורמא" בתיאטרון נוצר.

הילה צארום מדריכה חברתית

בצעירתה למדה תיאטרון. למדה מוסיקה בקולג' אוברטון. ב-2016 התקבלה לתיאטרון "פלטפורמא" כמשתתפת המחזור הראשון. ב"פלטפורמא" עבדה כעוזרת במאית בהצגות: **סיפורה של נינה**, **מפורסמת**, מיזם מונולוגים עם דליה שימקו. משמשת כמדריכה חברתית ב"פלטפורמא" במחזור השני.

נעמה שטרית

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2010. במסגרת לימודיה שיחקה בהצגות: המרחק מכאן, רוקדים בלונאסה, מהגלגלים, בייבי בייבי, למה לא באחי לפני המלחמה. משחק, בתיאטרון הקאמרי: אמדאוס, גטו, המלט, זהב טורקי, כנר על הגג, קיזוז, רומן משפחתי, תעלת בלאומילך, גם הוא באצילים, ארוחת טעימות, הילד חולם, קן הקוקיה, הריון, לילה בפריז. קולנוע: העולם מצחיק. טלוויזיה: השועלים. מלגות בהן זכתה בתקופת הלימודים: קרן שושהיים, התחרות על שם אורנה בן חורין, התחרות על שם עדי קמרי, התחרות על שם ד"ר שוש אביגל.

דויד בילנקה

בוגר סמינר הקיבוצים, 2004. תפקידי משחק בתיאטרון הקאמרי: ציד המכשפות, קרום, אויב הציבור, כנר על הגג, סאלח שבתי, פרוסט/ניקסון, הכתה שלנו (עם הבימה), אח יקר, אשה בורחת מבשורה (עם הבימה), חשמלית ושמה תשוקה, כולם היו בני, גטו, ינטל, שיגעון המוסיקה, מתאבל ללא קץ, גאון בכלוב. הבימה: איש חסיד היה. קולנוע: רבין - היום האחרון. טלוויזיה: רון (2 עונות YES), אלנבי (ערוץ 10). עבודות בימוי, בתיאטרון הקאמרי: תחת אזהרה זוכה פרס הבימוי בפסטיבל "כאן ועכשיו" 2019. תיאטרון קצר: מתחת לכרית. תיאטרון גושן: הנסיך מפלסטלינה (פרס הצגת השנה). המדיטק: מצחיק. פסטיבל חיפה להצגות ילדים: אבא בורח עם הקרקס. זוכה פרס שחקן מצטיין לשנת 2020 עבור תפקידו במתאבל ללא קץ.

שהם שינר

יליד ירושלים, בוגר גרעין תיאטרון של הנח"ל בניהולה של נולה צ'לטון. בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2012. משחק בתיאטרון: "המדיטק", תיאטרון "אורנה פורת", "תיאטרון ארצי לילדים ולנוער", "תיאטרון הנפש", בתיאטרון הקאמרי: קזבלו, הפושעים החדשים, גורודיש, עוץ לי גוץ לי, גם הוא באצילים, מצחיקונת, הרטיטי את ליבי, כטוב בעינכם, שורת המקלה, אותלו, אניהו, מיזרי, לילה בפריז, גאון בכלוב. בתיאטרון

תמונע: According to law, לחם שחור ובננות. קולנוע: אלואטה. טלוויזיה: מאה שנות ציונות, צומח מילר (קשת 12). זוכה במלגות: קרן שרת, קרן שוש אביגל, קרן שושהיים, קרן אהוד מנור, זוכה פרס השחקן המבטיח פסטיבל "עתיד התיאטרון".

נטע פלוטניק

שרתה בתיאטרון צה"ל. למדה בסטודיו למשחק ניסן נתיב, תל אביב. משחק, בתיאטרון הקאמרי: דג מוסר, הפושעים החדשים, מלון רנדוו, כטוב בעיניכם, פתאום דפיקה בדלת, מהומה רבה, אל נקמות, אניהו, תחושת בטן. תמונע: חלום ליל קיץ. תיאטרון הקיבוץ: מקובלים, מהדקים. קולנוע: מאיה (סירטה של מיכל בת אדם). טלוויזיה: לאהוב את אנה (ערוץ 10), דני הוליוד (YES), בית ספר למכשפים (לוגי), תל אביביות (ערוץ 10), מונא (תאגיד השידור). זוכת שתי מלגות הצטיינות. זוכת פרס שחקנית השנה בתפקיד ראשי להצגות ילדים ונוער.

כנרת לימוני

שחקנית וזמרת. הייתה סולנית בלהקת חיל חינוך. בוגרת בית צבי. בוגרת לימודי משחק מול מצלמה - רות דייכס. תלמידתה של רחל הוכמן. משחק, בתיאטרון בקאמרי: לילה לא שקט, כולם היו בני, פאנק רוק, חברות הכי טובות (עם בית ליסין), סיראנו דה ברז'ראק, אח יקר, אופרה בגרוש, עמודי החברה, קרום, יעקובי וליידנטל, האחרים, הזאבים, עוץ לי גוץ לי, סוס אחד נכנס לבר (מחליפה), לא לריב, הריון, לילה בפריז, אהבה ומגפה, בעיניים שלי, גרושים. בית ליסין: זיסעלע, פרינסס מרי 7, מי מכיר את עמוס חפר? חיפה: הבחורים בדלת ממול. תיאטרון הספרייה: גריז, הורים איומים, הלילה הקצר ביותר בשנה, אגדת אוהבים, היפה והחיה, זיכרונות. צוותא: אצל הרננדו במרתף קברט סאטירי. טלוויזיה: הפיג'מות (עונה 2, 5 ערוץ הילדים), רון (עונה YES 1), המופע המבולבל של יובל (ערוץ הופ!), פיינליסטית גריז (ערוץ 2), מנחה בערוץ ניקלודיאון. דיבובים: ראלף ההורס, ראלף שובר את האינטרנט, זוטרופוליס, הנסיכה סופיה ועוד. זוכת מלגות: דיויד מרסר, סנו 2002, 2003, לולה שנצר, עדנה פלידל, קרן שרת, שירה ציטלין, שחקנית מבטיחה של הקאמרי.

הפסקתי לאכול עד שנראיתי כמו צל של עצמי.
 הייתי כל כך רזה שכולם אמרו איזו חיוורת מיכלי
 ואולי חסר לה ברזל או ויטמינים,
 אבל אף אחד לא שאל למה את לא מכניסה כלום
 לפה ילדה?"

(מתוך המחזה)

דויד בילנקה, נטע פלוטניק

Through my eyes

נטע פלוטניק, יסמין סידר

BY KEREN COHEN DIRECTING AND MOVEMENT DANA DVORIN

Music **Nadav Barnea**
Set **Shani Tur**
Costumes **Shira Wise**
Lighting **Ziv Voloshin**
Dramaturgy **Avi Gibson Bar-El**
Artistic adviser **Moria Zarchia**
Project coordinator **Hila Zarum**
Director assist. **Hila Cohen**
Producer **Jenny Zorin**

The Cameri actors
David Bilenka
Kineret Limoni
Neta Plotnik
Naama Chetrit
Shoham Sheiner

First performance **19.7.2021**
Length of the play **1 Hour and 15 Minutes, with no intermission**

At the end of the show there will be a talk with the creators and actors of "Platforma"

"Platforma" actors
Sarita Maya Mamrut
Michal Eldar
Yasmine Sidu

Back Stage Operations crew in this production
Production manager **Hila Cohen/Sara Epstein Levkovich**
Stage manager **Shahar Melina**
Lighting operator **Eli Hadida**
Sound operator **Alon Berkowitz**
Wardrobe and Props **Orit Kempler**
Make up **The entire Dept.**

ABOUT THE PLAY

A brave and moving theatre piece, taking what is usually hidden and bringing it to the forefront of the stage. Based on real-life testimonies, and written mostly as a documentary transcript, presenting the true stories of Yasmin, Michal and Sarita. Three women, from three different areas of Israel, and one trauma each, which leads to dramatic life changes.

Michal, a young girl from an ultra-Orthodox family, is harmed by those who are supposed to help and protect her. **Sarita** is an outstanding twelfth-grade student, whose desire to save the world was squashed in a brutal attack in the classroom. And **Yasmin**, who suffered violence and neglect from the moment she was born.

The show allows the audience a rare opportunity to face the deepest layers in the lives of women who experienced violence, a glimpse to worlds of secrecy and silence, the imperviousness of the system, post-trauma, guilt, shame, fear, eating disorders, night terrors, flashbacks, Lethe and remembrance.

Eight actors take an active part in each of the stories, turning personal drama of the three women to a collaborative scream.

האכסדרה ע"ש לייזקה, עמי וטדי שגיא חוג ידידי התיאטרון הקאמרי

באכסדרה: פינת פסנתר לקידום פסנתרנים צעירים, קופות התיאטרון, מכירת ספרים ותוכניות, אוזניות לכבדי שמיעה, קבלות פנים ומפגשים אמנותיים

עמית כבוד יעל ורמי אונגר ענת ואודי אנג'ל	מורי ודוריס ארקין וודו ובוטע דותן שרון וולך	אילנה ורואב זאכר גלית ויסי לנדסמן ליאורה עופר	רחל ועודד עידן דוד ומיכל פורר נעמי רודיך	שי ודפנה רייכר מיכל ויובל רכבי לייזקה, עמי וטדי שגיא	לידה וואלי שטרייט מדי ואיז שרצקי Julius Baer
--	---	---	--	--	--

נשיאת כבוד ראשונה לאה רבין ז"ל (1993-2000) י"ר האגודה מכל פורר מייסדת יו"ר בשנים 1993-2003 אתי כספי י"ר בשנים 2009-2003 ליאורה עופר מייסדת יו"ר האגודה הבינלאומית אמנה הריס מנהלת האגודה קרן ארזי אורנים רכזת האגודה מירי סבן	שלמה בר רותי ושמואל בר אור קוני ודן ברניצקי אילנה ברנר נתן ברנשטיין נאוהו ברק ושלום זינגר אורנה ברקת מיקי ושיינה ברקת עדנה נביראלי קרן ועוזי אלקלעי גוט גורניצקי ושות' מירלה ושמעון גולדברג שרה וד"ר יעקב גולן	נורית ודוד וולף דרורית ורטהיים נילי וואלי זהר מאיר כהן זוסמן אורה ויסי זרניצקי פארה ועופר חודרוב יוסף חכמי אהרון וד"ר לינה חסין רינה שעשועו חסון גדעון שהלר נירה טולידאנו עדנה ודן טוקטלי שלמה ונעמי טיסונה עירוניה טייק לזכרו של דוד טייק ז"ל ציפי טלמור ענת תמיר חנה וואלי ינוס איריס יוסף מיכל ודובי יפה עליזה ופרופ' אריאל יפו אורית ואייל יפת הילה ודורון כהן פיני ופנינת כהן רותי ואהרון כהן אתי ורם כספי זהבה כץ ציפי ואריק כרמון שוש ואליעזר כרמל מרים לאופר איריס וואלי לבון איריס לביא תקווה וצבי לובצקי רחל ויצחק לוי אבי לויין מלכה ואמנון ליאון עדה ופרופ' דוד ליבאי ד"ר לינה ופרופ' סימון ליצין ליאורה וואלי לנדאו	ד"ר ציפי ויגאל לנדאו דיתי ואלטס לנדסברג ויבול לנדסברג רותי ונבי לטט רות ומשה לרר נילי ושי מאייר רותי ויסי מלון הלית ויסי מימן עפרה מיתר וואלי אפשטיין נורית ויואב מנור אורה ואברהם מעוז איילי (דיל) ודליה נאמן וודו וחיים סאמט מרשה ומיכל סגל טובה וסמי סגל יצחק ולידה סגל עדה ויצחק סארי ערי ורחל סטימצקי נורית וישה סיטון תמי ואורי סלונים יהודית אוריאן סלע רחל ועודד עידן איה ושלמה עזריאלנט ענת ובני פני מיכל ודוד פורר לילי ורואב פיירר רבקה רותי פינר שרה ואבנר פלסק יעת ועמרים פליישר נאוה פרי אסנת ויעקב פרי דליה ויסי פרשקר אורנה וד"ר חיים פרלוק ענת ושמואל פרנקל זיוה פתור מאיר ונעמי קדוש ציפי ואפרים קונדה	יעל ודורי קלנסבלר מיקי ואתי קני יהודית ורוני קצין נילי וד"ר שמאל קריב אורלי ומשה ראובני רותי ואשר רבינוביץ הילה רוני רהב תמי ויהודה רזה יוסי רזון יעקב וחמי רזון ריטה ונחום רוטמן דליה ופנחס רוטנברג נילי ויאיר רוטלי חדוה ואבשי ריינס אורית וד"ר חיים רטנר עירית רפפורט חסיה שביט יעל ושבת שביט דנה ושמעון שבת תמר וירם שוחט גיור ויצחק שוינר אילנה ונדעון שטיינאט דניאלה ודניאל שטיינמץ ליאורה ומנחם שטרנברג דובי ואנה שיף ראובן ומיכלה שיף מלכה ואדם שלדוב אלה ואריאל שמר נעמה ויגאל שפר ציונה שפר הדסה ומאיר שני פינה והרצל שקלים שושנה שקד רותי ושלמה שרון יוכי ואיזיק שרם אהרון ורותי שרף עירית ומושיק תאומים זיוה ואהרון תמרט פרופ' חנה וד"ר ישראל תמרי
---	--	---	--	--

INTERNATIONAL SOCIETY OF THE CAMERI THEATRE OF TEL-AVIV
 ■ Founder and Chair : Amina Harris, Aya Azrielant, Lilly & Danny Bensusan, Susan & Mark Bekerman, Wendy and Henry Brecher, Ety Caspi, Sir Trevor and Lady Susan Chinn, Denise Cohen, Sir Ronald and Lady Sharon Cohen, Smadar and David Cohen, Steve Cohn, Shimona Cowan, Dafna & Gerrald Cramer, Shirley Doltis, Caryll Englander, Dinah Evan, FIA- Friends of Israel Art, Wendy Fisher, Diana Franklin, Ian Foux, Michele Foux, Arnold Fulton, Michael and Susan Gelman, Ella Gera, Meira Geyra, John Gommies, Nicholas Gould, Marcia and Michael Green, Mr. and Mrs. Clifford Gundle, Freda and Albert Harris, Lilian and Michael Harris, Natasha and Ronald Harwood CBE, Elad Hefets and Svetlana Shmulevich, Judith Joseph, Dr. Cyrus Katzen, Ariella Kisch Delany Daniel Miguel Klabin, Maria Izabel Klabin, The Kennedy Leigh Trust, Jacqueline and Marc Leland Foundation, Sir Sydney and Lady Lipworth, Carol & Joey Low, Sir David and lady Catherine Manning, Myra and Alec Marmot, Emilia Moussefi, Louise and Norman Naftalin, Naomi Perlman, Brian Pilkington, Joshua and Roni Podell, Dame Shirley Porter, The Porter Foundation, Nira and Harold Preiskel, Henny and Anne Reich Foundation INC, Jennifer Rosenberg OBE, Theodor Herzl Reitman, Irving M Rosenbaum, Tamar Rudich, Ruth and Brian Sandelson, Edward M. Satell, Rachel Selzer, Ramona Seroussi, Basil Sherman, Barbara Sieratzki, Harold Sieratzki, Angela and Michael Sorkin, Nathan Steinberg, Janet Suzman, Vivienne and Eli Tabori, Miriam & Aaron Ziegelman, Feigie and Rubi Zimmerman

CARELINE
simply beautiful

שפתוני Color Code

סדרת שפתונים המועשרת בחומצה היאלורונית להענקת נפח ולחות לשפתיים.
22 גוונים מרהיבים

רץ נאמן מאופרת בשפתון קולורקוד R22

להשיג ברישורת הפארם, באתר CARELINE.CO.IL ובאפליקציה | Google play | App Store

רוצה לזכות בשפתון קולור קוד במתנה? היכנסי ל- Facebook של קרליין ואולי תזכי * בכנסיו לתקנות

זוכה פרס ישראל הקאמרי התיאטרון של תל-אביב

העונה ה-76

עונת תשפ"א

מועצת האמנות

רון חולדאי – יו"ר	מיכל רכבי	ערן גריפל
עיד עפר שחל	רויטל בן אשר – פרץ	נחמה דואק
פרופ' גיל פייר	עיד סיגל אטרקצ'י	משה הדלס
ליאורה מינה	מיכל אפרת – צרפתי	עיד רון סמוראי
דוד ברוט	שרה כון שורוצה	דר ישראל פלג
עיד יואב צוקרמן	אסי יונטר	

הוועד המנהל

עיד עפר שחל – יו"ר	בנציון דל – יו"ר
פרופ' גיל פייר	רון ארנויך
ליאורה מינה	עמיקם בן צבי
דוד ברוט	רויטל בן-אשר פרץ
עיד יואב צוקרמן	נחמה דואק
מיכל רכבי	
רויטל בן אשר – פרץ	

יגאל יונטשין – יו"ר כבוד של הוועד המנהל
כיהן בתפקיד יו"ר הוועד המנהל בשנים (1984-2014)

להקת שחקני התיאטרון (לפי סדר הא"ב)

שלומי אברהם	יצחק חזקיה	אלון סנדלר
אלעד אטרקצ'י	אבי טרמינ	מיכל עוזיאל
נדב אסולין	הלנה ירלובה	שרה כון שורוצה
רותי אסרסאי	אזיכר כהן	אנסטסיה פיין
עוכר ביטרמן	מוטי כץ	ננע פלונקע
דוד בילנקה	יואב לוי	אסתי קוטובצ'קי
דביר בנדק	כנירת לימוני	אוריה קורן
אסנת בן יהודה	מיה לנדסמן	ערית קפלן
שמחה ברבירו	שון מנוחה	דרור קרן
רמי ברוך	ערן מור	שני שאולי
אלי גורנשטיין	קרון מור	אנדריהה שורץ
נטע גרטי	דנה מינרט	אולה שור-סלקטר
אהר גרניט-שבא	אבישי מרדור	אוהד שחר
מיה דגן	דודו ניב	נעמה שטרית
אלון דהן	נדב גייסט	שהם שיינר
אביגיל הררי	ירדן ניקפהמה	גלעד שמואלי
טל וייס	יובל סגל	דן שפירא
שמאל ילודזי	אסף סולמון	ערן שראל
מרים זוהר	מיכה סלקטר	עמט תמם

הקאמרי דור חדש | קבוצת הצעירים של הקאמרי (לפי סדר הא"ב)

תם גל	אוריה יבלונבסקי
חן גרטי	אור למברוז
דור הררי	רוני נתנאל
תום חודורוב	מאיה קורן
	יעלי רוזנבלט

הארכיון ע"ש גרשון פלוטקין

ספרית המחזות ע"ש זאב רייכל	אבי ברבר
	יורם אמיר
רואה חשבון	רוח'ח חייק כהן רובין ושות'
מבקר פנים	רוח'ח דיאל שפירא
ממונה בטיחות	יעקב הכהן
משרד פרסום	סטרווי שי חיון

התיאטרון הקאמרי נוסד בשנת 1944 על ידי יוסף וימימה מילוא, רוזה ליכטנשטיין, אברהם בן-יוסף ובתיה לנצט. ב-1971 הפך התיאטרון למועצת שחקנים לתיאטרון העירוני של תל-אביב. בראש התיאטרון מועצת האמנות הכוללת נציגי ציבור, אנשי רוח ואמני תיאטרון. להקת שחקני התיאטרון מונה כ-120 שחקניות ושחקנים ממיטב אמני הבמה בישראל והצגותיה מבוימות ע"י במאים ידועי שם בישראל ומחוצה לה. הקאמרי מציג ב-6 אולמות: קאמרי 1, 2, 3, 4, קפה תיאטרון, וקאמרי 5 ע"ש

מנכ"ל

מנהל אמנותי	רן גואטה
מנהל למנכ"ל וסמנכ"ל כספים ומנהל	גלעד קמחי
מנהל המחלקה האמנותית	חביבה הדר
במאי הבית	עמית אפטה
עירד רבינשטיין	עירד רבינשטיין
דרמטורב התיאטרון	גור קורן
עוזרת מנכ"ל	מירי אלרובלי
דוברות ויחסי ציבור	מינה טימי-טוב
מנהלת פרסום	שרילי כטרמן
מנהל שיווק	מייקל דלל
מנהלת המחלקה הבינלאומית	הגר רענו
מפיק ראשי	אבי גז
מפיק בפועל	חיים סלע
מנהלת הפקות	עדי פולק
מנהל ייצור	אמיר עבודי
מנהלת אירועים ופרוייקטים	ענת נתנזון
מרכזת המחלקה הדרמטורגית	ורדית שלפי
רכות דיגיטל	ליהיא ענבר
ע' למנהל השיווק	גיל חיון
יעוץ משפטי	עיד אייל יפה, משרד עו"ד צבי יפה
מזכירת התיאטרון	מישל זבלודוביץ'

מח' הנהלת חשבונות גלינה לרמן
מח' טטיאנה אורמן אלינה אבקומב
מח' ששר סאשה גלדקי
מח' ששר למור רוטשילד

אגף מנויים מכירות וקופה ע"ש שולה הגרי

מנהל מוקד וקופות - אוהד לוי	אורי שלוי
	גיתת כהן
	לי אלקוצר
	מרינה סלבין
	רועי חסון

מחלקת מכירות מנהלת - עדי בארי

ארא חימוביץ	חני קרקובסקי	נחמה אפשטיין
רינת מור יוסף		

מחלקת ועדים - נפר טימור

מחלקת טלמרקטינג מנהלת - עינת כהן	שלימית זז-ארץ
גלית קטן	אילנה הדר
גילי רוטו	ברכה שם-טוב
	עדה אריאלי

מח' פיאות ואיפור ע"ש מליקה שכטר מנהלת - מלאני קפלן

נטשה אוסמולובסקי	טטיאנה רוזשטיין	מיכל שביט
לדה גולומב		

מח' אביזרים מנהלת - אורלי שבנרגר

מתכפרה מנהלת - הדס אבנרי	סבטלנה גסייב
טל וייס	ננעה דותן

מנהלי הצגות

נלי בארי	הלית זיו-הדס-פארי
כנען אליאל	אסף פרידמן
מנהלת אולמות - יובל אור פורת	

מנהלי משמרת

יוסי בלמן	מאי דובינסקי
דין פרלמטר	סה לב שומר
קפה תיאטרון - זיו גולן	
מרכזיה	הלית זיו-הדס-פארי
כרמל שטרן	שי רפאל
המכון למחזאות ע"ש חנוך לזין מנהלת - שמירת רון	

סיירוס ומירטל קאצן - אולם חדרות והופעות המכיל כ-2000 מקומות על במות אלה עלות עשור הפקות חדרות מדי שנה, לפני קהל מגוון הכולל כ-40,000 מנויים וכ-1,000,000 צופים בארץ ובחול'ל.
התיאטרון הקאמרי נתמך ע"י עיריית תל-אביב-יפו, משרד התרבות והספורט - מינהל התרבות. הקאמרי החדש נבנה על ידי מפעל הפיס בשיתוף עיריית תל-אביב-יפו.

מחלקת מנויים: טל. 03-6060900 | פקס: 03-6918171
בשעות 08:00-21:00, בימי ו' וערבי חג 08:30-13:00
קופה: 03-6060960 (ישר ובכרטיס אשראי), בימי א'-ה'
08:30-20:30, בימי ו' וערבי חג 08:30-13:00, ו' ומוצ'ש'
שעה לפני תחילת ההצגה
(הזמנת כרטיסים במכירה מוקדמת עד שעה 09:00 בלבד)
מחלקת מכירות (קבוצות ועדי עובדים):
03-6060903/4/5/6

המחלקה החינוכית: 03-6061969
אגודת עמיתי הקאמרי: 03-6061900
כתובת הקאמרי באינטרנט: www.cameri.co.il
המחלקה לטוונים: 03-6061960, 03-6060926
מנויים נכבדים, כל פניה יש לציון את מספר המנוי. נא להגיע לקופה עם כרטיס המנוי/ת. אם החלטתם לבטל והזמנתכם לא עשו זאת עד 48 שעות לפני ההצגה, אחרת נאלץ לחייב את כרטיס המנוי. כדי להימנע מעמדיה בתור אנו ממליצים להוציא את הכרטיסים מראש. שימו לב לאולם שבו מתקיימת ההצגה. ההנחה למנויי תאטרון הקאמרי בחניון גולדה תינתן לנכנסים לאחר השעה 16:00. שימו לב! לאחר תחילת ההצגה יונפו המאחרים לצייע בלבד. בהצגות בקאמרי 3 ובקאמרי 4 למאחרים לא תותר הכניסה, מכיוון שאין יציע למאחרים.

לרכישת כרטיסים

לרכישת כרטיסים באמצעות כרטיס אשראי	📧
ניתן לרכוש ישירות באתר התיאטרון: www.cameri.co.il	
לרכישת כרטיסים בטלפון	☎️
03-6060900, 03-6060960, 1-700-700-990	
להזמנת כרטיסים בפקס:	📠
03-6918171	
ניתן לשלוח דואר אלקטרוני לכתובת: booking@cameri.co.il	✉️
ונציג השירות יחזור אליכם.	
לכרטיסים נוספים אתר הקאמרי: www.cameri.co.il	

קרן ליאור תרבות ואמנות לחיליי צה"ל - מנהלת הקרן- מירי מרקוביץ, ועדת ההיגוי - יור' אבי נאור, חברי הועדה: אבי אנג'ל, אפרת אברהם-ליבנה, רן גואטה, שלמה וישניסקי, יעל חולדאי, נועם שמל, זיה פתיר, אלעזר שטרן, עירית תאומים.

קרן יונה איטנרג והווארד גילמן למחזאות מקורית

אנסמבל עיתים (ערך)

מנהל אמנותי ובמאי צבי סהר, יועצת אמנותית ומייסדת רנה ירושלמי, מנהלת אדמיניסטרטיבית איילת דרור

מנהל לוגיסטיקה ותפעול - ניר להב

מחלקת תאורה, סאונד ווידאו מנהל - אהרון נחום	שני מרון
יוסי הררי	סילבינו מאירסון
אלון בר	און כהן

מחלקת סאונד אחראי - ולרי רייזי

אייל רייכשטט	נאור אייזיק
אנדריי חריטשצ'קו	עמית מרקו

מחלקת וידאו

אבשלום וידאו	אבשלום אביעז
מחסנאי - פאבל קונטובלוב	

מחלקה טכנית מנהל - אבי אינברס

מנהלי במה	אנדריי זסלבסקי
ניר בן יאיר	רון שלו
שרלי סבח	ששון סגרון
אילון מעורד	יוסי כוכבי
ציון אמיר	
עובדי במה - שחר מליה, יוסי ברכה	
צופים, תכנות והפעלה - דרור שאשא, שמואל מיכאלוב	
מחלקת אביזרים והלבשה מנהלת - דקפת חיילא	
מחלקת אביזרים	מירב ב שארי
מחלקת אביזרים	חנה נחמד
מחלקת אביזרים	מאיה לוי
מחלקת אביזרים	רוני סהר
מחלקת אביזרים	אליני רושה תיט

מנהל כללי: רן גואטה | מנהל אמנותי: גלעד קמחי

טל: 03-6061900 | פקס: 03-6060950 | קופות: 03-6262900/950
WWW.CAMERI.CO.IL | INFO@CAMERI.CO.IL | דואר אלקטרוני:

התיאטרון של תל אביב. זונה פריס ישראל

הקאמרי

רינגו

גאון בכלוב

עד קצה הקשת

אהבה ומגיפה

גדר חיה

גרושים

כל הדברים הטובים

הבן

מחוברים לחיים

תחושת בטן

אלוהי הקטל

מתאבל לליא קץ

לילה בפרדז

השיבה

קרוב יותר

הנכד

ליא לריב

סוס אחד נכנס לבר

אותלו

החיים הם קברט

עוץ לי גוץ לי

אשכבה

רישיון לחיים

זה אני

SHAI_HAYOUN

עשו מנוי להצגות הטובות ביותר בישראל

1-700-707-990